7 de gener: Sant Ramon de Penyafort, prevere

Text de l'Evangeli (*Jn* 10,11-16): En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui va a jornal, el qui no és pastor ni amo de les ovelles, quan veu venir el llop les abandona i fuig; llavors el llop se n'apodera i les dispersa. És que ell va a jornal i tant se li'n dóna de les ovelles. Jo sóc el bon pastor: conec les meves ovelles, i elles em coneixen a mi, tal com el Pare em coneix, i jo conec el Pare. A més, jo dono la vida per les ovelles».

«Jo sóc el bon pastor»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, l'oració col·lecta de la missa del sant del dia resa així: «Oh Déu, vós heu donat a sant Ramon de Penyafort, prevere, una gran misericòrdia envers els pecadors, concediu-nos, per la seva intercessió, que, alliberats del pecat que ens esclavitza, fem la vostra voluntat amb llibertat d'esperit». Vet aquí, doncs, que ens trobem davant d'un eminent jurista (canonista) —home de lleis— que excel·lí en la virtut de la misericòrdia.

¡Quin contrast: home de lleis, home de misericòrdia! Llei i misericòrdia: a primera vista podríem tenir la impressió que es tracta de dos conceptes antagònics. Nogensmenys, en Jesucrist convergeixen ambdues realitats: Ell és la "Llei" («Jo sóc el camí»), i alhora la "Misericòrdia". Llibertat sí, i ordre també. Amb el llenguatge de Benet XVI: l'«eros» (desig) sense l'«agapé» (caritat) esdevé un "eros boig", un desig esclavitzant, anihilador de la llibertat personal. Per tant, llibertat sí, i ordre també.

En efecte, hi ha una llei, un camí, car l'amor no és qualsevol cosa o allò que a cadascú li sembla (de fet, hi ha amors que maten). El mateix Fill de Déu és el "Logos" ("ordre"), i té un "aliment" que és complir la voluntat del Pare: Ell no ha parlat pel seu compte. Sí, hi ha un Camí, hi ha una Veritat; i alhora hi ha la Misericòrdia per a l'home que reconeix que no ha encertat el camí. Per això el Crist —semblantment a la dóna sorpresa en adulteri— em pregunta: «—Ningú no t'ha condemnat? —Ningú. —Doncs jo tampoc. Però d'ara endavant no pequis més» (Jn 8,10-11). Per a estimar cal ser lliure, però la llibertat sense l'ordre dels valors acaba morint.

Rere d'aquella enorme tasca d'ordenació i compilació de lleis i decretals canòniques bategava el cor d'un bon pastor, Ramon de Penyafort, que excel·lí en misericòrdia alhora que com a pastor responsable no

deixava de mostrar les exigències de l'amor: «La vostra puresa mereix i exigeix que la vostra innocència sigui purificada amb sacrificis freqüents; cal que ho tingueu com un gran goig i com a prova d'amor».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si tots els que volen viure religiosament en Crist Jesús han de patir persecucions, com afir-ma aquell apòstol que és anomenat el predicador de la veritat, no enganyant, sinó dient la ve-ritat, a mi em sembla que aquesta norma general no se n'exceptua sinó aquell que no vol por-tar ja des d'ara una vida sòbria, honrada i religiosa» (San Ramon de Penyafort)

- «Mestre insigne del dret canònic, Sant Ramon de Peñafort va il·luminar amb la seva saviesa el camp del dret i la teologia moral. La seva vida va ser un exemple de com la ciència jurídica pot estar al servei de l'evangelització i la misericòrdia» (Sant Joan Pau II)

- «Així l'Església és una pleta, la porta única i necessària de la qual és el Crist. És també ra-mat, del qual Déu mateix va predir que ell seria el pastor, i les ovelles, encara que conduïdes per pastors humans, són, amb tot, tretes cap a fora i pasturades constantment pel mateix Crist, el Bon Pastor i el Majoral dels pastors, que va donar la seva vida per les ovelles» (Cate-cisme de la Església Catòlica, nº 754)